ΣΕ ΔΙΕΘΝΗ ΚΛΙΜΑΚΑ

Διέρχεται σοβαρὴ κρίση

ἡ κινηματογραφικὴ παραγωγὴ

θὰ τὴν ξεπεράση μόνο μὲ κρατικὴ ἐνίσχυση

ΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΑΝΕΡΓΟΙ

ΠΑΡΙΣΙ. Ὁ Γαλλικὸς κινηματογράφος καὶ γενικώτερα ἡ παγκόσμια κινηματογραφία, ἡ ἀμερικανική, ἡ ἀγγλική, ἡ ἰταλικὴ περνοῦν βαθειὰ κρίση. Τὸ φαινόμενο δὲν εἶναι καινούργιο. Ἀπὸ τότε ποὺ ὁ κινηματογράφος ἀπόκτησε τὸν τρομερὸ ἀντα γωνιστή, τὴν τηλεόραση, τὰ πράγματα χειροτέρεψαν γι' αὐτόν. Ἡ πελατεία λιγόστεψε, ἐνῶ τὸ βάρος τῶν δαπανῶν γιὰ τὸ γύρισμα μιᾶς ταινίας μεγάλωσε πολύ. Ἀρκετοὶ παραγωγοὶ βλέπουν ὅτι σὲ καμμιὰ περίπτωση δὲν παίρνουν πίσω τὰ χρήματά τους καὶ ἀποσύρονται. Ἐμφανίζονται ἄλλοι ὅμως κι' ἔτσι, συνεχίζεται ἡ παραγωγή, ἂν καὶ ὄχι μὲ τὸν ἴδιο ρυθμό.

Ὁ σκηνοθέτης Ζὰν Ρενουὰρ ἔλεγε: «Οἱ παραγωγοὶ ἔρχονται καὶ παρέρχονται, ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ σκηνοθέτες μένουμε». Ἡ οὐσία εἶναι ὅτι ὁ κινηματογράφος περνὰ κρίση. Ἀλλὰ ἡ κρίση αὐτὴ δὲν εἶναι καινούργια. Ἄρχισε τὸ 1957 στὴ Γαλλία καὶ στὴν ὑπόλοιπη Εὐρώπη μὲ τὴν εἰσβολὴ ἀμερικανικῶν ταινιῶν, ποὺ κυριάρχησαν σὲ ἕνα εὐρωπαϊκὸ κοινό, ποὺ διψοῦσε νὰ δεῖ νέες ταινίες, ἐνῶ ἡ κινηματογραφία στὴν γηραιὰ ἤπειρο δὲν εἶχε ἀκόμη ἀναστηθεῖ μετὰ τὸν Λεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΡΙΣΗ

Ἡ δεύτερη κρίση ξέσπασε στὴν περίοδο 1962—63, καὶ ἦταν συνέπεια τῆς ἐκπληκτικῆς διαδόσεως τοῦ ραδιοτηλεοπτικοῦ, τῆς ἐξελίξεως τῆς τηλεοράσεως καὶ τῆς ἐπιθυμίας τῶν οἰκογενειῶν νὰ ἀποκτήσουν δεύτερο σπίτι στὴν ἔξοχή, ὅπου πήγαιναν γιὰ νὰ μείνουν τὸ Σαββατοκύριακο. Οἱ οὐρὲς ἔξω ἀπὸ τοὺς κινηματογράφους ἀραίωσαν ἢ καὶ ἐξαφανίστηκαν.

Ἡ τρίτη κρίση ἦταν συνέπεια τῆς ἄλλης οἰκονομικῆς κρίσεως, ποὺ ἦταν γενικώτερη κι' ἀνέβασε τὸ κόστος παραγωγῆς, δημιούργησε, μιὰ νομισματικὴ ἀστάθεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ πάθει μιὰ καθίζηση, ἕνα μαρασμὸ ἡ κινηματογραφικὴ βιομηχανία.

Ἔτσι, οἱ δυσκολίες τοῦ κινηματογράφου παρουσιάσθηκαν σὲ διεθνῆ κλίμακα. Ἀπὸ τὸ 1957 ἕως τὸ 1974, ἡ κίνηση στοὺς κινηματογράφους τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἰαπωνίας, Ἀγγλίας, μειώθηκε σημαντικά. Παραγωγοὶ καὶ σκηνοθέτες ἀντιμετωπίζουν τώρα ὑψηλὸ κόστος καὶ βλέπουν ὅτι σχεδὸν ποτὲ οἱ εἰσπράξεις μιᾶς ταινίας, ἀκόμα καὶ ἐπιτυχημένης, δὲν ἰσοφαρίζουν τὰ ἔξοδα. Αὐτὴ ἡ κατάσταση κάνει τοὺς παραγωγοὺς διστακτικώτερους.

Ἡ Γαλλίδα ὑπουργὸς Πολιτισμοῦ κ. Φρανσουὰζ Ζιρού, ποὺ ἔχει γράψει καὶ ἡ ἴδια σενάρια καὶ γνωρίζει τὰ ζητήματα τοῦ κινηματογράφου, δήλωσε ὅτι τὸ κράτος πρέπει νὰ ἐνισχύσει τὴν κινηματογραφία, ἀλλὰ κάτω ἀπὸ τὶς σημερινὲς συνθῆκες κρίσεως δὲν μπορεῖ νὰ τὸ πραγματοποιήσει.

Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ στὶς ἄλλες χῶρες. Συμβαίνει μάλιστα, καὶ κάτι ἄλλο... Ἐνῶ οἱ ἄλλες τέχνες, ἡ μουσική, τὸ θέατρο, ἡ ὄπερα, χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ κράτος, στὴν περίπτωση τοῦ κινηματογράφου, ἰσχύει ἀκόμη ἡ παλιὰ νοοτροπία: Τὸ κράτος πρέπει νὰ πέρνει ἀπὸ αὐτό, γιατὶ ἡ κινηματογραφία εἶναι ἀνθοῦσα ἐπιχείρηση.

ΟΛΕΘΡΙΑ ΑΛΛΑΓΗ

Στὸ παρελθόν, βέβαια, τὰ πράγματα ἦταν διαφορετικά. Οἱ παραγωγοί, οἱ σκηνοθέτες, καὶ οἱ ἠθοποιοὶ κέρδιζαν πολλὰ τότε, τώρα ὅμως ἡ βιομηχανία τοῦ κινηματογράφου μαστίζεται ἀπὸ τρομερὴ κρίση. Καὶ ἡ φορολογία παραμένει βαρειά.

Ἐπειδὴ ὅμως, δὲν συμφέρει κανένα κράτος, νὰ δεῖ τὴν βιομηχανία αὐτὴ νὰ σβήνει, παίρνονται κάποια μέτρα. Οἱ κυβερνήσεις δείχνουν κάποια κατανόηση, ἔστω καὶ ἀργά. Ἂν αὐτὴ ἡ κατάσταση ὁλοκληρωθεῖ θὰ σωθεῖ ὁ κινηματογράφος, ἐνῶ σκηνοθέτες καὶ τεχνικοί, θὰ συνεχίσουν τὴν προσπάθεια γιὰ ἀνανέωση τῶν ταινιῶν καὶ τὴν ἐπιτάχυνση στὴν ἐξέλιξη τοῦ κινηματογράφου.

Παλιὰ δόξα τῆς ὀθόνης ἡ Μάρλεν Ντήτριχ εἶναι τώρα 72 ἐτῶν

ΠΑΡΙΣΙ. Ἡ Μάρλεν Ντήτριχ ἔκλεισε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, τὸ 72ον ἔτος τῆς ἡλικίας της, δὲν ἔδωκεν, ὅμως, δεξίωσιν διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν γενεθλίων της. Ἡ ἠθοποιὸς ἦτις ἐγεννήθη εἰς τὸ Βερολῖνον καὶ ἐγένετο διάσημος κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1930 ἀπὸ τοῦ κινηματογράφου τοῦ Χόλλυγουντ εἰς ταινίας, αἱ ὁποῖαι ἀφῆκαν ἐποχήν, ὡς «Ὁ Γαλάζιος Ἄγγελος», «Ὁ Διάβολος εἶναι Γυναίκα» καὶ τὸ «Μαρόκο» δὲν εἶναι, κατὰ τοὺς τελευταίους τέσσαρας μῆνας, ὑγιής, οὐσιαστικῶς δέ, δὲν ἐξέρχεται ἐκ τοῦ διαμερίσματός της τῶν τεσσάρων δωματίων, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ εἰς τὴν λεωφόρον Μονταίνι, μιᾶς ἐκ τῶν ἀριστοκρατικωτέρων λεωφόρων τῶν Παρισίων.

Ἐν τούτοις, δὲν ἀποκρύπτει τὸ γεγονός, ὅτι συγγράφει τὰ ἀπομνημονεύματά της. Εἰς τοὺς φίλους της λέγει, ὅτι δὲν ἔχει ἀκόμη ἐξεύρει τὸν τίτλο τοῦ βιβλίου της, ἀλλ' ὅτι, πιθανῶς, θὰ τὸ ὀνομάση ἁπλῶς «Μάρλεν».

Τὸν Αὔγουστον τοῦ 1974 ἡ Μάρλεν Ντήτριχ, ἔπεσε καὶ ἔσπασε τὸν γοφόν της, τοῦτο, ὅμως, δὲν τὴν ἐμπόδισε νὰ φανῆ συνεπὴς εἰς ὅλα τὰ συμβόλαιά της καὶ νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Νέας Ὑόρκης. Τώρα, ὅμως, τὰ τραῦμα ἐκεῖνο ἐνοχλεῖ τὴν ὡραιοτάτην αὐτὴν γιαγιὰν τῶν τεσσάρων ἐγγονῶν, ἡ ὁποία, διὰ τὸν ρόλον της κατὰ τὸν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον, ὅτε ἐψυχαγώγει τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ἔχει λάβει τὴν Λεγεῶνα τῆς Τιμῆς, τὸ ἀνώτατον Γαλλικὸν παράσημον.

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΗΣ

Ἡ Μάρλεν Ντήτριχ ὑπανδρεύθη τῷ 1924, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τὸν Ροῦντολφ Ζήμπερ, ὁρνιθοτρόφον εἰς τὸ Μίδδλουεστ. Κάποτε, ὁ Ζήμπερ εἶπε περὶ αὐτῆς: «Εἶναι ἡ πιστοτέρα γυνὴ τὴν ὁποία ἐγνώρισα ποτέ».

Παρ' ὅλον ὅτι ἔζησαν χωριστὰ ἐπὶ 50 ἔτη, ζῶντες μαζὶ μόνον ἐπὶ μερικὰς ἡμέρας, κάθε χρόνον, ἡ Μάρλεν δὲν ξαναὔπανδρεύθη, ἀπέκτησαν δὲ μόνον ἕν τέκνον, τὴν τέως ἠθοποιὸν τοῦ κινηματογράφου Μαρία Ρίβα.

Μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας εὐχαριστήσεις τῆς Μάρλεν Ντήτριχ εἶναι νὰ ἐπισκέπτεται τὴν κόρην της εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὅπου θεᾶται ἐνίοτε εἰς τὰ πάρκα μαζὶ μὲ τὰ τέσσαρα ἐγγόνια της. Πέρυσιν, ὅμως, ὅτε ἀπέθανεν ὁ Ζήμπερ, δὲν παρέστη εἰς τὴν κηδείαν του, ὅπως δὲν παρέστη καὶ εἰς τὴν κηδείαν τοῦ παλαιοῦ της φίλου, τοῦ διασήμου Γάλλου ἠθοποιοῦ Ζὰν Γκαμπέν, ὅστις ἀπέθανε τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς ἡλικίαν 72 ἐτῶν. Λέγεται, ὅμως, ὅτι τὸ διαμέρισμά της εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ φωτογραφίας του.

ΑΙ ΠΑΛΑΙΑΙ «ΚΑΛΑΙ ΗΜΕΡΑΙ»

Ἐγεννήθη εἰς τὸ Βερολῖνον τὴν 27ην Δεκεμβρίου τῷ 1904. Ὡρισμέναι δὲ βιογραφίαι της λέγουν ὅτι ἐγεννήθη τῷ 1901, ἄλλαι δὲ τὸ 1902, οἱ φίλοι της, ὅμως λέγουν ὅτι ἐγενήθη τὸ 1904. Τὸ ὄνομά της ἦτο Μαρία Μαγδαλένα Ντήτριχ. Ἡ οἰκογένειά της ἦτο μεγαλοαστική.

Ἀρχικῶς, ἡ Μαρία ἤθελε νὰ γίνη βιολονίστρια, ἀλλὰ μία ἀδυναμία τοῦ καρποῦ τῆς δεξιᾶς χειρός της τὴν ἐμπόδισε νὰ συνεχίση τὴν σταδιοδρομίαν της. Ἐπεδόθη εἰς τὸ θέατρον, μετ' ὀλίγον δέ, ὁ Γερμανὸς σκηνοθέτης Μὰξ Ράϊνχαρτ τῆς ἔδωκε τὸν πρῶτον μεγάλον ρόλον εἰς τὴν «Στρίγγλα ποὺ ἔγινε ἀρνάκι» καὶ τὴν ἔφερεν εἰς τὸν δρόμον τῆς θεατρικῆς δόξης.

Ὅταν ἔφυγε διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὅπου ἔλαβε τὴν Ἀμερικανικὴν ὑπηκοότητα τῷ 1937, εἶχεν ἀκόμη ἐκκρεμῆ πολλὰ συμβόλαια μὲ Γερμανικὰ θέατρα καὶ κινηματογραφικοὺς οἴκους. Εἰς τὸ Χόλλυγουντ, ἡ Μάρλεν ἐπεβλήθη ἀμέσως. Κατὰ τὸ πρῶτον ἤδη ἔτος μετὰ τὴν ἐγκατάστασίν της ἔπαιξεν εἰς τὴν ταινίαν «Μαρόκο», μὲ τὸν Γκάρυ Κοῦπερ. Ἠκολούθησε σειρὰ ὁλόκληρος ἔργων, ἡ δὲ Γερμανὶς ἠθοποιὸς μὲ τοὺς ἠδυπαθεῖς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν βαρεῖαν φωνήν, ἰδίως, ὅμως, μὲ τὰς καταπληκτικῶς ὡραίας κνήμας, κατέστη ἓν σύμβολον, ἀντίστοιχον πρὸς τὴν Γκρέτα Γκάρμπο. Ἠκολούθησαν τὸ «Σαγγάη Ἐξπρὲς», ἡ «Γαλάζια Ἀφροδίτη», ὁ «Γαλάζιος Ἄγγελος», κ.ἄ.

Προσφάτως, ὁμιλῶσα διὰ τὰς παλαιὰς ἐκείνας ἡμέρας εἶπε:

—Μά, διατί ὁμιλοῦν διαρκῶς διὰ τὰς παλαιὰς ἐκείνας ταινίας μου;..... Ἐν τούτοις, ὁ «Διάβολος, εἶναι Γυναίκα», εἶναι ἀπὸ τὰ ὡραιότερα φίλμ ποὺ ἔχουν παιχθῆ ποτέ.

ΕΙΔΙΚΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΣΤΗ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗ

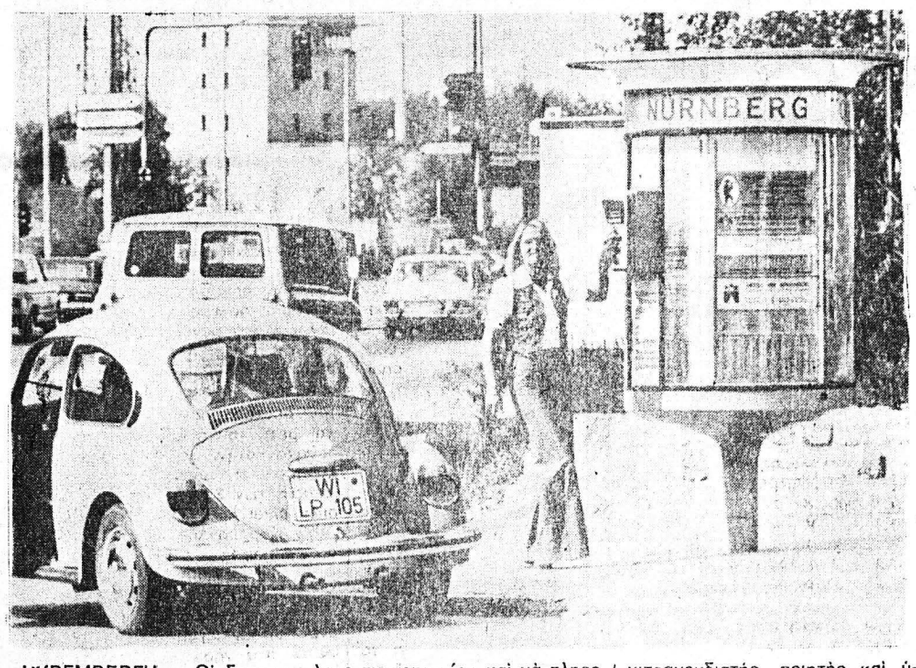

ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗ.— Οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι τῆς Νυρεμβέργης ἐπενόησαν κάτι ποὺ πρέπει ν' ἀποτελέση παράδειγμα γιὰ μιμησι: Τοποθέτησαν στοὺς πέντε κυριώτερους δρόμους τῆς πόλεως περιστρεφόμενους στύλους μὲ πληροφορίες καὶ μὲ τηλέφωνο (στὴ φωτογραφία). Ὅσοι ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων δὲν γνωρίζουν π.χ. τὴν πόλι, μποροῦν νὰ τηλεφωνοῦν ἀπὸ ἐκεῖ στὸν σύλλογο συγκοινωνίας καὶ νὰ πληροφοροῦνται πρὶν φτάσουν στὸ κέντρο τῆς πόλεως σχετικὰ μὲ ξενοδοχεῖα, μὲ χώρους παρκαρίσματος, ὡς καὶ ἐργαστήρια ἐπισκευῶν αὐτοκινήτων. Ἐπιπλέον οἱ πινακίδες στοὺς δρόμους ποὺ ὁδηγοῦν στὰ δύο τουριστικὰ γραφεῖα εἶναι ἐξαιρετικὰ κατατοπιστικές. Ἡ Νυρεμβέργη γιορτάζει, ἐφέτος τὴν ἐπέτειο τοῦ διασήμου Γερμανοῦ Χάνς Σάξ (1494 — 1576) ποὺ ἦταν συγχρόνως ἀρχιτραγουδιστής, ποιητὴς καὶ ὑποδηματοποιός καὶ ποὺ κατήγετο ἀπ' τὴν Νυρεμβέργη. Στὸν Σάξ ἀφιέρωσε ὁ Ρίχαρτ Βάγνερ τὴν γνωστὴ ὄπερα «ὁ Τραγουδιστὴς τῆς Νυρεμβέργης». Ἀναμένονται πολλοὶ ἐπισκέπτες κι' ἀπ' τὸ ἐξωτερικὸ στὴ Νυρεμβέργη, ποὺ εἶναι δὲ ἡ πρώτη πόλη τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ποὺ διαθέτει τὴν παραδειγματικὴ αὐτὴ ὑπηρεσία πληροφοριῶν.

Ὁ Κιουτσοὺκ ἀποκαλύπτει τὴν ἀθλιότητα ποὺ ἐπικρατεῖ στὴν τουρκοκυπριακὴ περιοχὴ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΣΕ ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἀνταπόκρισις τοῦ Τζὼν Μπίρμαν ἀπὸ τὴ Λευκωσία, ποὺ μετεδόθη ἀπὸ τὸ Μνί—Μνί—Σί ἀναφέρεται στὴν ἐλευθεροτυπία ποὺ ὑπάρχει στὴν Κύπρο καὶ στὴν ἐξαθλίωση ποὺ ἐπικρατεῖ στὰ τουρκοκρατούμενα ἐδάφη τῆς Κύπρου.

Ὁ κ. Τζὼν Μπίρμαν μεταδίδει τὰ ἑξῆς:

«Μιὰ πτυχὴ τῆς ζωῆς, ὅπως ἐξελίσσεται καὶ στὶς δυὸ πλευρὲς τῆς γραμμῆς «Ἀττίλα», ἀσφαλῶς ἐντυπωσιάζει τοὺς ξένους παρατηρητὲς τοῦ Κυπριακοῦ εἶναι ἡ σημαντικὴ ἐλευθερία τοῦ Τύπου ποὺ ὑπάρχει. Αὐτὸς ὁ βαθμὸς ἐλευθερίας εἶναι σπάνιος ἀκόμα καὶ σὲ ὅσες ἀδέσμευτες χῶρες ἀπόκτησαν πολὺ πρόσφατα τὴν ἀνεξαρτησία τους καὶ ἂν λάβη κανεὶς ὑπ' ὄψιν τὴν Τουρκικὴ εἰσβολή, τὴν οὐσιαστικὴ ἀχοτόμηση καὶ τὴν συνεχιζόμενη κατάσταση ἐντάσεως τῆς Κύπρου εἶναι ἀρκετὰ ἐντυπωσιακός.

Στὸν Ἑλληνικὸ τομέα ὁ ἡμερήσιος καὶ ἑβδομαδιαῖος Τύπος καλύπτει κάθε χροιὰ τῶν πολιτικῶν ἀπόψεων, ἀπὸ τὴν Ἀριστερὴ παράταξη ποὺ ἐκπροσωπεῖται στὴν ἐφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» ὄργανο τοῦ κόμματος τοῦ κ. Λυσσαρίδη, στὴν ἀνοδεία τῆς ὁποίας ἡ ἐφημερίδα εἶναι «Η ΜΑΧΗ» ὄργανο τοῦ πρώην ὁπλοφόρου τῆ ΕΟΚΑ., καὶ προέδρου τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν Νίκου Σαμψών, ποὺ τώρα ἐκτίει ποινὴ καθείρξεως 20 χρόνων γιὰ τὸ ρόλο του στὸ ἀντιμακαριακὸ πραξικόπημα τοῦ 1974.

Οἱ τρεῖς ἡμερήσιες ἐφημερίδες τοῦ Τουρκικοῦ τομέα δὲν καλύπτουν ἴσως τόσο εὐρὺ φάσμα, ἀλλὰ ἂν κρίνη κανεὶς ἀπὸ τὸ μέτρο μὲ τὸ ὁποῖο ἐπικρίνουν τὴν κυβέρνηση, τότε εἶναι ἀκόμα πιὸ ζωηρὲς ἀπὸ τὶς Ἑλληνικὲς ἐφημερίδες. Σίγουρα ἡ μιὰ ἀπ' αὐτὲς εἶναι ὁπωσδήποτε ἔτσι. Εἶναι ἡ ἐφημερίδα «Χαλκὶν Σεσὶ», («Ἡ φωνὴ τοῦ Λαοῦ) ποὺ ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ἐκδότης της εἶναι ὁ τέως ἡγέτης τῆς Τουρκοκυπριακῆς κοινότητος δόκτωρ Κιουτσούκ, ὁ ὁποῖος καθημερινὸ ἐπιτίθεται συστηματικὰ στὸν διάδοχό του κ. Ντενκτὰς καὶ στὰ ἔργα του.

Εἶναι ἀντιπροσωπευτικὸ ἕνα κύριο ἄρθρο ποὺ δημοσιεύτηκε αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα: Σ' αὐτὸ ὁ δόκτωρ Κιουτσοὺκ λέει ὅτι οἱ συνθῆκες ζωῆς γιὰ τοὺς Τουρκοκυπρίους στὴν Κύπρο, εἶναι τώρα χειρότερες ἀπ' ὅ,τι ἦταν πρὶν ἀπὸ τὴν Τουρκικὴ εἰσβολὴ τοῦ 1974. Καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀδικία, καὶ ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία ἔχουν γίνει πιὰ χιονοστιβάδες ποὺ ἀπειλοῦν νὰ σαρώσουν τὰ πάντα στὸ πέρασμά τους λέει ὁ δόκτωρ Κιουτσοὺκ καὶ κατηγορεῖ τὴν διοίκηση Ντενκτὰς γιὰ εὐνοιοκρατία καὶ νεποτισμό, λέγοντας ὅτι μιὰ μικρὴ μειοψηφία νέμεται ὅλα τὰ προνόμια στὸ αὐτοανακηρυχθὲν Ὁμόσπονδο Τουρκικὸ κράτος τῆς Κύπρου, ἐνῶ οἱ φτωχοὶ ὑποφέρουν.

Πρὶν ἀπὸ τὸ 1974 οἱ ἡγέτες τῆς Τουρκοκυπριακῆς κοινότητας ἦταν σὲ θέση νὰ μέμφονται γιὰ τὰ οἰκονομικὰ δεινὰ τοῦ τομέα τους τοὺς Ἕλληνες, λέει ὁ δόκτωρ Κιουτσούκ, τώρα πιὰ αὐτὴ ἡ δικαιολογία δὲν εἶναι δυνατή. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα ὁ δόκτωρ Κιουτσούκ, ξαναπερνάει στὴν ἐπίθεση λέγοντας ὅτι ἡ Τουρκοκυπριακὴ κοινότητα βρίσκεται σὲ μιὰ κατάσταση, ἐξαθλιώσεως, πενίας καὶ συγχύσεως. Ἡ ζωὴ εἶναι τόσο ἀκριβή, προσθέτει ὥστε χρειάζεται μεγάλο κουράγιο γιὰ νὰ πάη κανεὶς γιὰ ψώνια.

Τὸν δόκτορα Κιουτσοὺκ σπάνια τὸν λογαριάζουν γιὰ ὅσα λέει ἐπειδὴ θεωρεῖται προκατειλημμένος καὶ ἐπειδὴ εἶναι γνωστὸς οἱ προσωπικὲς διαφορές του μὲ τὸν κ. Ντενκτάς. Παρόμοιες ὅμως ἐπικρίσεις ἂν καὶ ὄχι τόσο φωνακτὲς προῆλθαν ἀπὸ τὴν Τουρκοκυπριακὴ Ἐργατικὴ Συνομοσπονδία, τὴν ἑβδομάδα ποὺ πέρασε. Ὅπως δημοσιεύεται στὴν ἐφημερίδα «Μιλλιοὺντ», ὁ γκρίζος λύκος δηλαδὴ ἡ Συνομοσπονδία ἐπικρίνει τὴν διοίκηση Ντενκτὰς αὐστηρὰ γιὰ τὴν ἀποτυχία της νὰ ἐκπληρώση τὶς ὑποχρεώσεις της πρὸς τὸν ἐργαζόμενο λαό. Ἰδιαίτερα ἔντονα ἐπικρίνεται ἡ παραβίαση τοῦ Συντάγματος ἀπὸ τὴν διοίκηση Ντενκτὰς μὲ τὸ νὰ ἀνασταλῆ τὸ δικαίωμα τῶν ἐργατικῶν σωματείων νὰ ἀπεργοῦν.

Ἄλλη μιὰ ἔνδειξη τῶν δεινῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα πάσχει τὸ λεγόμενο ὁμόσπονδο κράτος εἶναι ἡ πρόσφατη παραίτηση τοῦ Τουρκοκυπρίου ὑπουργοῦ οἰκονομικῶν ποὺ στὸ κείμενο τῆς παραιτήσεώς του λέει δὲν ὑπῆρχε πειθαρχία στὸ κυβερνῶν κόμμα Ἐθνικῆς Ἑνότητας, ὅτι οἱ διαφωνίες ἀνάμεσα στὸ ὑπουργικὸ Συμβούλιο ἦταν πολὺ βαθειὲς καὶ ὅτι τοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ κάνη τὸ καθῆκον του μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀτμόσφαιρα χάους.

Ὁ κ. Ντενκτὰς βέβαια τείνει νὰ ἀπαντήση ὅτι γιὰ νὰ κάνη κανεὶς ἀκριβοδίκαιες κρίσεις πρέπει νὰ κοιτάξη πῶς ἦταν ἡ τουρκοκυπριακὴ οἰκονομία πρὶν ἀπὸ τὰ γεγονότα τοῦ 1974 καὶ νὰ δῆ καὶ τὶ πρόοδος ἔγινε ἔκτοτε, ἐπιχείρημα ποὺ γιὰ πολλοὺς παρατηρητὲς δὲν εἶναι ἰδιαίτερα εὐφυὲς λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ Τουρκοκύπριοι ἔχουν ἀρπάξει τὸ μιὰ παραγωγικὸ οἰκονομικὸ κομμάτι τῆς Κύπρου γιὰ λογαριασμό τους.

Ἀλλὰ ἂν οἱ Ἑλληνοκύπριοι, πιστοὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ μακροῦ ἀκόνος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, βλέπουν, σὲ ὅλα αὐτά, τὰ συμπτώματα τῆς ἐσωτερικῆς καταρρεύσεως τῶν Τουρκοκυπρίων, ἴσως νὰ αὐταπατῶνται, γιατὶ ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ κυρίως ἡ Τουρκία δὲν θὰ ἄφηνε τὸ αὐτοαποκαλούμενο ΤΟΚ., νὰ καταρρεύση καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἀνεξάρτητα ἀπ' τὸ ἐπίπεδο τῆς διοικητικῆς ἀνικανότητας, τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς ἀδικίας ποὺ ἐπικρατεῖ μέσα σ' αὐτό, ὑπενθυμίζεται πρὸς τοὺς ἐπισκέπτες, ἀκόμα καὶ ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους τοῦ κ. Ντενκτάς, τὸ ἕνα μεγάλο πλεονέκτημα, ποὺ οἱ Τουρκοκύπριοι νοιώθουν πὼς ἔχουν κερδίσει δηλ. τὴν φυσικὴ τους ἀσφάλεια.

ΟΜΟΝΟΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5—12.15
Ἡ θρυλικὴ κωμῳδία τοῦ ΜΕΛ ΜΠΡΟΥΚΣ
ΦΡΑΝΓΚΕΝΣΤΑΪΝ ΤΖΟΥΝΙΟΡ
ΤΖΗΝ ΓΟΥΑΪΛΑΝΤΕΡ
ΠΗΤΕΡ ΜΠΟΥΛ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΑΠΟ 13 ΕΤΩΝ

ΦΩΤΟ ΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
aptiv 1931
κλίσσε δι'ολας τας εκτυπωσεις
εφημεριδων · περιοδικων
βιβλιων · διαφημισεων · αφισσων
κλπ εντυπων
πολυχρωμα · μονοχρωμα
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 47Α ΤΗΛ.276.203 ΠΑΤΡΑΙ

Ἐκτυποῦνται
ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΕΝΤΥΠΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ • ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ • ΒΙΒΛΙΑ
"Γωνιὰ τοῦ βιβλίου"
★ ΤΥΠΟΣ · ΒΙΒΛΙΑ · ΧΑΡΤΙΚΑ · ΓΡΑΦΙΚΑ ΤΕΧΝΗΣ ★
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32 · ΤΗΛ. 277-396 · ΠΑΤΡΑΙ

Οἰκονομικὴ βοήθεια ἀπὸ τὸν Σολτζενίτσιν λαμβάνουν στὴ Σοβ. Ἕνωση οἰκογένειες διαφωνούντων

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. (ΑΠΕ). Ἡ σύζυγος τοῦ Ρώσου ἀντικαθεστωτικοῦ συγγραφέως Ἀλέξανδρου Σολζενίτσιν, δήλωσε μὲ τηλεφώνημά της πρὸς ἀμερικανικὸ δημοσιογραφικὸ πρακτορεῖο, ὅτι οἱ ἔρευνες ποὺ ἐνέργησε ἡ σοβιετικὴ ἀστυνομία στὰ διαμερίσματα τριῶν Ρώσων ἀντικαθεστωτικῶν, στὴν Μόσχα, εἶχαν ὡς σκοπὸ τὴν ἀνακάλυψη τῶν χρημάτων, ποὺ ἔστειλε ὁ σύζυγός της σὲ οἰκογένειες Ρώσων πολιτικῶν κρατουμένων.

Ἡ κ. Σολζενίτσιν διευκρίνησε ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἔτους 1975, ὁ σύζυγός της εἶχε βοηθήσει οἰκονομικῶς 700 καὶ πλέον οἰκογένειες πολιτικῶν κρατουμένων, ἀλλὰ ἀρνήθηκε νὰ ἀποκαλύψη τὸ συνολικὸ ποσὸ τῆς βοηθείας αὐτῆς.

Τὴν Τρίτη τὸ σοβιετικὸ πρακτορεῖο «ΤΑΣ» εἶχε μεταδώσει ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἀνακάλυψε στὶς κατοικίες τριῶν Ρώσων ἀντικαθεστωτικῶν ξένα νομίσματα καὶ ὑλικό, ποὺ «ἀποδεικνύει τὴν σχέση τῶν τριῶν αὐτῶν ἀτόμων μὲ μιὰ ἀντισοβιετικὴ ὀργάνωση».

Ἡ κ. Σολζενίτσιν ὅμως ἐβεβαίωσε ὅτι τὰ περὶ σχέσεως τῶν ἐν λόγω προσώπων μὲ ἀντισοβιετικὲς ὀργανώσεις ἀποτελοῦν ψεύδη, ποὺ μεταχειρίζεται ἡ σοβιετικὴ κυβέρνηση γιὰ νὰ καταδιώκη τοὺς ἀντιπάλους της καὶ νὰ στερῆ τὶς οἰκογένειες τῶν κρατουμένων ἀπὸ κάθε βοήθεια.

Ἡ κ. Σολζενίτσιν ἀρνήθηκε νὰ ἀποκαλύψη ἀπὸ ποῦ τηλεφωνοῦσε πρὸς τὸ ἀμερικανικὸ εἰδησεογραφικὸ πρακτορεῖο. Σύμφωνα μὲ ὡρισμένες πληροφορίες τὸ ζεῦγος Σολζενίτσιν ἀναχώρησε ἀπὸ τὴν Ἑλβετία, τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριο, γιὰ νὰ ἐγκατασταθῆ στὸ Βέρμοντ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ κ. Ἀλεξάντερ Σολζενίτσιν (βραβεῖο Νόμπελ Λογοτεχνίας 1970) ἐξωρίσθηκε ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1974, ἀφοῦ συνέγραψε πολλὰ βιβλία γιὰ τὰ στρατόπεδα καταναγκαστικῆς ἐργασίας στὴ χώρα του.

Ἀρνοῦνται νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Καρπασία

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ἀπεδύθησαν σὲ νέο ὄργιο τρομοκρατίας, ἐγκλωβισμῶν, ἀπειλῶν καὶ καταπιέσεων— ἀκόμη καὶ δολοφονιῶν— χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα.

Ἡ ἐφημερίδα γράφει ὅτι ὁ Ἑλληνοκύπριος μαχαιρώθηκε στὴν κωμόπολη Ριζοκάρπασο, γιατὶ ἀρνήθηκε νὰ ὑπογράψη αἴτηση νὰ μεταφερθῆ στὶς ἐλεύθερες περιοχές.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. (ΑΠΕ). Ἑξῆντα πέντε νεαροὶ κάτοικοι τῆς Καρπασίας, οἱ ὁποῖοι διαμένουν τώρα στὶς ἐλεύθερες περιοχὲς τῆς νήσου, ἐπραγματοποίησαν κατὰ τὶς ἡμέρες τῶν ἑορτῶν, συγκινητικὸ προσκύνημα στὴν κατεχόμενη μονὴ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα— τὸ πρῶτο ποὺ πραγματοποιοῦν Ἕλληνες ποὺ διαμένουν στὶς ἐλεύθερες περιοχές, μετὰ τὴν τουρκικὴ εἰσβολὴ τοῦ 1974.

Στοὺς 25 νεαροὺς Ἑλληνοκυπρίους εἶχε δοθῆ ἄδεια νὰ περάσουν τὰς γιορτὰς μὲ τοὺς γονεῖς τους, ποὺ βρίσκονται στὰ κατεχόμενα χωριὰ τῆς Καρπασίας καὶ τοὺς ἐπετράπη—δυστερα ἀπὸ αἴτησή τους παράκληση—νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Μονή.

Ὅπως γράφει ἡ ἐφημερίδα «Ἀγών» οἱ μαθητὲς διεπίστωσαν ὅτι ὁ σταυρὸς ποὺ βρισκόταν στὸ θῶκο τῆς Μονῆς κατεστράφη ὅπως καὶ ἄγαλμα στὸ προαύλιο τοῦ Μο